

Верх і низ

В світах – земнім, як і в Надземнім,
Все як вгорі так і внизу,
Все як в земнім, й навколоземнім,
Та є й різниця, все ж повзуть

В невігластві найбільший злочин,
Воно нас в сумнівах й гнітить,
Той, хто не знає й знать не хоче,
Той в тім втрачає й життя нить.

Як нам про ті світи не взнати,
Й про те, як жити нам і в них -
То тим себе лиш обкрадати,
Та разом з тим і інших всіх.

Все те завжди наша свідомість
В собі тримає, і несе
Або знання й Світло, й натомість
Воно й нас, й інших всіх спасе.

Прийде на думку, й не вернеться
Людина, що прозріла вже,
І в радості вже й усміхнеться:
Змогла й перемогла, авжеж!

Та не проста вся простота та,
Бо й геніальна ж вся вона,

В Пітьми Епоху й пітьми тіні,
В світі земнім у всім, й Тонкім,
Пригнічені в ній і сумнівні
Вся більшість всіх людей, і в тім -

Всі, хто живе життям земним лиш, -
Ті відживають, не живуть,
Донизу так і йдуть, і все скоріш й більш,
Якщо в тім геть не змінять путь.

Тих всіх, що з нами в тім і разом,
І тих, що поруч нас живуть,
В думках, в світах є і зараза,
Й наснага є, і Світла путь.

Бо як почнем ми жити, й повним
З надземним всім й у всім життям,
Тоді й в земнім - гіркий лиш спомин
Неповноти, в тім всім й буття

Здавалося б, все дуже просто:
Чи повним жити нам життям,
Чи лиш шматком, й тим, всім з загострень,
Що нас лишують майбуття.

Щоб з себе і собі ж нам ката
Вже не творить, всім нам дана

Та вся від Бога путь-дорога,
В Безмежність і у Вічність путь.
У всім й для всіх те Агні Йога
Дає, для тих всіх, хто беруть.

Микола Іващенко, Київ, 20. 04. 2018 р.